

Publicerad 2009-01-31 06:55 av Nattviol

ur arkivet

Livslinjer

Betraktar handens öppna landskap i vila
med trygg förvisning om att ny tid kommer
En levande skål, bevarade livets avtryck linjer
fåror utmejslade i riktningar ingen kunde ana

Redan i det ännu nya livets oanvända handflata
finns linjen alla känner till, livslinjen som banar väg
Den bestämda huvudfåra vi fundersamt följer med blicken
i försök att förstå, utröna ett framtida liv, andra öden

Men avstickarna från linjen förbryllar och jämförs
utforskas, formar frågor utan svar men med aningar
Till vilka utforskade världar leder linjen där vid sidan om?
ett annat sätt att leva, ett livsöde, människor vi aldrig möter

Outtalat vemod i hand, vag obestämbar nyfikenhet
som i efterhand där i handflatans öppna skål
Den hand jag betraktar minns sina möten, skador sår
ett kroppsminne att förlita sig på när annat sviker

För handen vet hur len en kind kan vara, beröring
att glaset kan kännas kallt, avvisande eller brännande
Minns utandningen, värmen från en levande varelse
strukturer, ytan på stenar träd, dammiga böcker tyg

Trots ständig cellförnyelse där i inget kan störa
min varma torra hand öppnar upp sig för dig
Vi får kontakt, två handflator vända mot varandra
två livslinjer som korsar, möts, förenas i framtidstro

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nattviol med Poeter.se id #15046 innehar upphovsrätten